

ко чарка за гайтанъ, та се изхарчилъ до пара, даже земалъ съ дихва нѣколко хиляди гроша отъ Н. Пулева за усиление на търговията си. Въсѣдствие на това, Василъ и Генади рѣшили да задигнатъ *Халепския* атъ на Х. Василя, който, на онова врѣме, струвалъ около 40—60 турски лири. Рѣшено, свършено: посрѣдъ нощъ на метохскитѣ порти нѣкой си полегка потрочалъ. Другъ нѣкой си, вътрѣ отъ метоха, отворилъ вратата. Василъ и Генади подковали съ „кече“ хубавена *атъ* на святогорския исповѣдникъ. Осѣдлали го, обюздали го, като че ли *духовника* ще стива на казанлъшкитѣ чаркове за гайтанъ. Безъ-шумъ, Василъ го извелъ изъ метоха, фхналъ го и хваналъ пхтя за Татаръ-Пазарджикъ. Генади си лѣгналъ, като че ли „ни лукъ ялъ, ни лукъ мирисалъ“. На другия день, Х. Василъ дигналъ врѣва по цѣлото Карлово. Полицията потърсила раскалугерения дяконъ. Майката обявила, че синътъ ѝ прѣди три дни е заминалъ за Стара-Загора. Василъ чакалъ дякона Генади въ Татаръ-Пазарджикъ. На опрѣдѣленото врѣме Генади пристигналъ съ стоката на арх. Викторъ въ Пазарджикъ. Приятелитѣ се ставили (срѣщнали) и трѣгнали за гр. Нишъ. По пхтя тѣ нагласили да разтършуватъ кесията на святогорския исповѣдникъ *Виктора*. Кѣсно вечеръ пристигнали въ Нишъ. *Ата* на Х. Василя скрили въ зимника на нѣкой си Петре Тасовъ; денковетѣ съ шаекътъ и гайтанитѣ откарали въ Метоха. Василъ, въ качеството си братовчедъ на дякона Генади се расположилъ въ нишкия святогорски метохъ. Ели, пили и бунтовнически пѣсни нѣли приятелитѣ мили, и чакали споенъ моментъ да ревизиратъ кассата на арх. Викторъ; но случайно, отъ търговеца Нигошянеки узнали, че исповѣдника похарчилъ всичкитѣ си пари по прѣкупването на пиротски килими.

Приятелитѣ си измѣнили плана: поискали отъ Викторъ да имъ даде нѣколко денка шаекъ е гайтанъ, за да продадхтъ на добра цѣна въ Сърбия. Викторъ се съгла-